

& Morta princino kaj sep herooj:

< Per melodioj #"Harpa rimaĵo" 22 el 31 batoj por strofo, entute 8525 paŝoj dum 1 horo kaj 24 minutoj, kaj #Nova rekante 13 el 23 batoj por strofo, entute 6325 paŝoj dum 1 horo kaj 6 minutoj. Rimfabelon ruse verkis Aleksandro Puŝkin (1830). Tradukis Ivan Lubjanovskij. Baladigis, komponis kaj novan rekantaĵon aldonis Martin Strid (2015). Alternative eblas uzi melodion kaj rekantaĵon de Harpa rimaĵo (feroa Hørpu ríma).>

(#Melodioj:

((# Harpa rimaĵo: <1,7:31> /La La SiLa TiTi TiTi; TiLa SoFa MiMi; LaLa LaTi doTi LaTi; do Ti La a; La SiLa TiTi TiTi; TiLa SoFa MiMi; Mi LaLa LaLa LaTi; do Ti La a)

?

(#Nova: <1,6:23> /so so soso fami soso; mimi mi mi redo mimi; (#Rekantaĵo: soso soso laso fami; remi fafa faso fami; redo mimi rere do do))×275)+

(&Strofoj:

,& Unua parto:

'1 (& Harpa rimaĵo:

Car' edzinon kisis laste

(×; – **vin invitas kuri** – ;)

Kaj forrajdis senprokraste.

(×; **Sorĉistoj**, ; **Estu ĉe l' junulino**, ; **vin invitas kuri**, ; **ilin akceptu zorge**, ; **sorĉistoj!**) ?

(&Nova:

Car' edzinon kisis laste ; Kaj forrajdis senprokraste.

(×: **La spegulo veron diras**, ; **ŝin ĵaluzan ĝi inspiras**, ; **la spegulo veron diras**.))

'2 Tra fenestro al la voj' ; Ŝi rigardis en malĝoj'.

'3 De maten' ĝis sunsubiro ; Atendante en sopiro

'4 Karan edzon. Pro la streĉ' ; La okuloj larmas eĉ,

'5 Sed ne venas la amato. ; Nur sur la ebena plata

'6 (Blovas neĝa turnovent', ;)×

'7 Naŭ monatoj jam forfluas, ; Ĉe fenestro ŝi enuas,

'8 Kaj en nokto de Novjar' ; Ŝi filinon naskis. Car'

'9 En la sama nokt' revenis, ; Li, pri kiu koro ĝemis,

'10 Frumatene je la fest' ; Li revenis post forest'.

'11 Kiam li al ŝi aliris, ; Ŝi, vidante lin, ekspiris

'12 Kaj pro forto de l' impres' ; Ŝi formortis antaŭ mes'.

,& Dua parto:

'13 Car sopiris sen konsolo ; Sed ja tedas viv' en solo;

'14 Kiel songo pasis jar', ; Reedziĝis nia car'.

'15 Diri veron, junedzino ; Estis vere ja carino:

'16 Bela, svelta je statur' ; Kaj prudenta, estis nur

'17 Ŝi fieraj kaj kaprica, ; Tre ĵaluza kaj malica.

'18 Servis ŝin por tualet' ; Ŝia doto – spegulet',

'19 Multekosta, bela, krome ; Ĝi paroli povis home.

'20 La carino kun ĝi nur ; Babiladis kun plezur',

'21 Ŝi rigardis ĝin konstante ; Kaj demandis koketante:

'22 "Diru, hela, ĉu laŭ ver' ; Estas mi sur tuta ter'

'23 La plej bela, plej impoza, ; Pleje blanka, pleje roza",

'24 La carino en la gaj' ; Fingroklakas, ridas kaj,

'25 Koketante per okuloj ; Sin admiras en spegulo

'26 Kaj kun bela sinbalanc' ; Rondas ŝi en flua danc'.

,& Tria parto:

'27 Sed filin' de l' car' ermite ; Kreskis, kaj nerimarkite

'28 Ŝi disfloris kiel roz' ; Kun ĉarmec' sen ia poz';

'29 Brovoj nigraj, buŝ' korala, ; Koro milda kaj morala;

'30 Ŝi jam estis fianĉin' – ; Princ' Elizo svatis ŝin,

'31 Kaj la patro-car' konsentis, ; Kiel doton li prezentis

'32 dudek urbojn al la princ', ; Cent bienojn en provinc'.

'33 Antaŭ la edziĝofest' ; Caredzin' en luksa vest'

'34 En spegulo sin admiras ; Kaj al ĝi denove diras:

'35 "Nu, spegulo mia hela, ; Ĉu mi estas la plej bela,

'36 La plej blanka sur la ter'?" ; La spegulo: "Vi laŭ ver'

'37 Estas bela ja sen manko, ; Sed plej bela kaj plej blanka

'38 Estas tamen la princin'" . ; Jen desaltis la carin',

'39 Per la dentoj akraj skrapis; Per la man' spegulon frapis;

'40 "Abomena mensogul'! – ; Krias ŝi al la spegul',

'41 Ĉu ŝi povas min egali? ; Ĉu ŝi rajtas min rivali?

'42 Jen elkreskis la unik'! ; Ŝia blanko – artifik':

'43 La patrin' gravedis kiam, ; Neĝon nur rigardis ĉiam!

'44 Ne! Nenie sub ĉiel' ; Pli ol mi estas bel'.

'45 Diru tuj kaj sen mensogo: ; Estas mi la plej alloga,

'46 La plej bela en la mond'!" ; Sed denove la respond':

'47 "La princino, estas vero, ; La plej bela sur la tero".

'48 Kion fari? Ĵetas ŝi ; En kolero kaj envi'

'49 La spegulon sur la plankon ; Kaj ordonas al Ĉernavka

'50 En densejon de arbar' ; Kun filino de la car'

'51 Iri kvazaŭ por promeno, ; Ŝin kunligi per rimeno,

'52 Tie lasi ŝin sub pin', ; Por ke lupoj manĝu ŝin.

,& Kvara parto:

'53 Kun virino eĉ diablo ; Lukti estas ne kapabla.

'54 En densejon de arbar' ; Kun filino de la car'

'55 Ĉambristino sin direktis. ; Ĉion la princin' konjektis,

'56 Kaj sin turnis en impet' ; Al Ĉernavka kun la pet':

'57 "Ho, kompatu min bonkore, ; Lasu vivon! Mi favore

'58 Rekompencos danke vin, ; Kiam estos mi reĝin'"

'59 Kaj Ĉernavk' al pet' sin klinis, – ; Al princin' ŝi ja inklinis, –

'60 Ŝin ne lasis al tortur', ; Ne kunligis ŝin per ŝnur',

'61 De kruela morto savis ; Kaj tiele adiaŭis:

'62 "Gardu dia vin favor'", – ; Diris ŝi kaj iris for.

'63 "Nu?! – renkontis ŝin carino, – ; Kiel fartas la princino?"

'64 Kaj respondas ŝin Ĉernavk': ; "Tie, en arbara faŭk',

'65 Ŝi, per ŝnuro kunligita, ; Sian morton senevitan

'66 Nun atendas. Raba best' ; Ŝin formanĝos sen protest'"

'67 Kaj la famo ve-malveris: ; "Carfilino malaperis!"

'68 Ĝemas car' en kora splen'. ; Sed Elizo en ĉagren'

'69 Preĝe al ĉiel' apelis ; Kaj ĉevalon sian selis, –

'70 Fianĉinon en la vast' ; Rajdis serĉi sen prokrast'.

, & Kvina parto:

'71 La princino nia kara ; Sola vagis en arbaro

'72 Kaj, vaginte ĝis maten', ; Vidas domon sur eben'.

'73 Boje hundo ŝin renkontis, ; Tamen tuj humile hontis –

'74 Svingis voston. Plena ord', ; Sed neniu en la kort',

'75 Vidas ŝi neniun homon. ; Time ŝi aliris domon;

'76 Sur peronon levis sin, ; Prenis anson la princin',

'77 Pord' mallaŭte ekĉarniris ; Kaj en ĉambron ŝi eniris;

'78 En la ĉambr' nenia son', ; Pura tablo sub ikon',

'79 En angulo forn' kahela, ; Sur la vand' tapiŝo fela.

'80 Vidas ŝi kun la esper': ; Ne minacas ŝin danĝer',

'81 Ĉar videble bonaj homoj ; Loĝas en ĉi tiu domo.

'82 Ekmastrumis ŝi kun gaj', ; Tuje hejtis fornon kaj

'83 Ĉe ikono de l' Eterna ; Eklumigis ŝi lucernon,

'84 Kaj kuŝiĝis sur la forn' – ; Klinis sin pro laca dorm'.

'85 Al tagmanĝo tempo fluas; En la korto iu bruas, –

'86 Sep bravuloj post moment' ; Venas al apartament'.

'87 La plej aĝa miras: "Dio! ; Kiel pura estas ĉio!

'88 Dum forestis ni, en dom' ; Ja mastrumis iu hom'.

'89 Kiu? Ho, vin manifestu ; Kaj al ni amiko estu:

'90 Se maljuna estas vi, ; Onklo iĝos vi al ni;

'91 Se junul' rozvanga, frato ; Estos vi al ni amata;

'92 Kaj se vi maljunulin', ; Do ni nomos vin patrin';

'93 Se fraŭlino, de hodiaŭ ; Estu vi fratino nia".

'94 La princin' ĉe tiu vok' ; Levis sin de sia lok',

'95 Al la mastroj ŝi aliris ; Kun salut' kaj tiel diris:

'96 "Min pardonu pro vizit' ; Sen permeso, sen invit'".

'97 Fratoj laŭ parol' divenis, ; Ke princin' al ili venis;

'98 Ili petas ŝin al tabl' ; Kaj regalas kun afabl',

'99 Vinon en pokal' proponas ; Kaj eltrinki ĝin admonas;

'100 Sed rifuzas la princin' ; Eĉ gluteton de la vin', –

'101 Ŝi konfesis kun domaĝ' ; Ke lacigis ŝin vojaĝ'.

'102 En mansardon ŝin la fratoj ; Akompanas delikate,

'103 Kaj sur lito post kurten' ; Lasis solan ĝis maten'.

, & Sesa parto:

'104 Tag' post tag' sinsekve fluas, ; La princino ne enuas

'105 Kun sep fratoj en arbar'. ; Dum okupoj pasis jar':

'106 Fratoj en maten' por ĉaso ; Rajdas kampen por anasoj;

'107 Aŭ por ĵeti en batal' ; Saracenon de ĉeval';

'108 Aŭ por haki kapon favan ; De tatar' per akra glavo;

'109 La princino hejme dum ; Sin okupas per mastrum',

'110 Gardas ordon kaj kuiras. ; Fratojn ŝin ne kontraŭdiras,

'111 Ili ŝin respektas. Nu, ; Kial venis do enu?'

,& Sepa parto:

'112 Kaj ekamis ĉiuj fratoj ; La principon delikate.

'113 Foje ĉiuj en maten' ; Ŝian ĉambron venis. Jen

'114 La pli aĝa diras: "Sciu, ; Vi – fratini' al ni, kaj ĉiu

'115 el la sepo amas vin, ; Kaj deziras je edzin'.

'116 Ĉar ne estas ebla tio, ; Vi pacigu nin pro dio,

'117 Kies laŭ la korinklin' ; Volas iĝi vi edzin',

'118 Bofratino por aliaj? ; Kia do respondo via?

'119 Kial vi en la konfuz' ; Klinis kapon? Ĉu rifuz'?"

'120 "Karaj fratoj, ĉiuj saĝaj ; Estas vi, kaj plej kuraĝaj,

'121 Mi vin dankas pro l' honor', ; Pro kareso kaj favor',

'122 Mi vin ĉiujn amas, ŝatas, ; Min propono via flatas, –

'123 Se malveron diras mi, ; Punu min kruele di';

'124 Sed svatiĝ' – por mi surprizo, ; Ĉar mi jam al princ' Elizo

'125 Ĵuris esti fianĉin' ; Kaj eterne ami lin".

'126 Kaj la sep herooj daŭre ; Staras mute en bedaŭro.

'127 Fine diras aĝa frat': ; "Nin pardonu pro la svat',

'128 Pro rifuz' ni certe tristas, ; Tamen plue ne insistas".

'129 "Mi ne kulpas pri rifuz'", – ; Diras ŝi en la konfuz'.

'130 La sep fratoj eksuspiris ; Kaj silente sin retiris.

'131 Ree ĉiuj en konsent' ; Vivas frate, sen pretend'.

,& Oka parto:

'132 Dume ofte la carino ; Pensis pri la belulino

'133 Kun malamo kaj ekscit'. ; Longe kuŝis sub la lit'

'134 Polvkovrite la spegulo. ; Fine prenis el angulo

'135 Ĝin carino pro scivol', ; Kaj denove en frivol'

'136 Antaŭ la spegulo dandas ; Kaj kokete ĝin demandas:

'137 "Bonsaluton! Nun laŭ ver' ; Al mi diru kun sincer',

'138 Ĉu mi estas la plej bela, ; La plej blanka sub ĉielo?"

'139 "Vi, – responde sonas voĉ', – ; Estas bela sen riproĉ';

'140 En arbaro vivas tamen ; Izolite kaj senfame,

'141 En amika frata rond' ; La plej bela en la mond'".

'142 La carino ektumultis ; Kaj Ĉernavkon ekinsultis:

'143 "Vi, sentaŭga, trompis min!..." ; Ĉion pentis la knabin',

'144 La carin', kolere ruĝa, ; Vipis ŝin per leda skurĝo

'145 Kaj decidis en obstin': ; "Plu ne vivu la princin'".

,& Naŭa parto:

'146 Atendante fratojn, linon ; Ŝpinis foje la principino,

'147 Kaj subite antaŭ pord' ; Hund' ekbojis en la kort'.

'148 Ŝi – fenestren: sur perono, ; Vidas ŝi, per irbastono

'149 En terur' defendas sin ; Kontraŭ hund' almozulin'.

'150 "He, atendu nur sekundon, ; Tuj forpelos mi la hundon,

'151 Kvietigos ĝin per pan', ; Kaj regalos vin per flan'".

- '152 "Belulino, savu, kara, ; Min de tiu ĉi barbaro!
- '153 Mordas min malica best', ; Ĝi formanĝos min sen rest'!
- '154 Jen hundaĉo furioza!" ; Ĵus princino kun almozo
- '155 Sur perono montris sin, ; Ŝin la hundo kun obstin'
- '156 Al almozulin' ne lasas, ; Proksimiĝi embarasas.
- '157 Furioze en eksalt', ; Saltas, bojas ĝi sen halt',
- '158 "Kial Falko tiel bestas? ; Eble ĝi malsata estas?
- '159 Kaptu, jen!..." Kaj flugas pan'. ; Panon lerte per la man'
- '160 Kaptis la almozulino. ; "Mi vin dankas, belulino,
- '161 Gardu vin je dio ben'. ; Pro la pano – kaptu, jen!"
- '162 Al princin' sukplena pomo ; Flugas roza kaj aroma...
- '163 Falko, kvazaŭ en frenez', ; Saltas, bojas en eksces'...
- '164 Sed princin', al hundo spite, ; Kaptis pomon. "Apetite
- '165 Manĝu ĝin. Pro via pan' ; Mi tre dankas vin, infan'..."
- '166 La almozulino diris, ; Riverencis kaj foriris.
- '167 Al princino ĝis la frunt' ; Saltas la fidela hund',
- '168 Ekscitite, ĝeme bojas, ; Kvazaŭ ĝi averti volas:
- '169 "Ĵetu pomon, ĵetu for!" ; Sentas ja la hunda kor'...
- '170 Gladas Falkon ŝi karese: ; "Kial bojas vi senĉese?
- '171 Kuŝu, Falk'!..." Kun tiu vort' ; Iris domon ŝi el kort',
- '172 Riglis pordon de la domo, ; Sur la tablon metis pomon
- '173 Kaj ekŝpinis, sed la pom' ; Logis ŝin per la arom', –
- '174 Estis freŝa ĝi, sukoza, ; Diafana, ore-roza,
- '175 Saturita per miel' ; Travidigas semojn ŝel'...
- '176 Pomon post tagmanĝ' intencis ; Manĝi ŝi, ne paciencis –
- '177 Ĝi allogis, tentis ŝin. ; Prenis pomon la princin',
- '178 Al korala buŝo portis, ; Etan pecon ŝi demordis...
- '179 Kaj subite, dio! jen ; Iĝis pala, kaj en sven'
- '180 Ŝi mallevis manojn blankajn, ; Pomon lasis sur la plankon,
- '181 En okuloj – la nebul'; Sub ikonon en angul'
- '182 Ŝi senspire benken falis, ; Morta ombro ŝin vualis.
- '183 Jen revenas post pelĉas' ; Fratoj hejmen kun amas'
- '184 Da akiro plej abunda, ; Kaj renkonten kuras hundo
- '185 Kun freneza laŭta boj'. ; "Nin atendas la malĝoj!" –
- '186 Pensas fratoj kaj rapidas ; En la domon, ahe vidas
- '187 Malfeliĉon. Kune falk' ; Kuras kun rikana faŭk',
- ;;;
- '188 Kun bojad' la pomon mordas, ; Konvulsioj ĝin ektordas,
- '189 Ĝi mortfalas: je venen' ; Estis pomo plena. Jen
- '190 Antaŭ la fratino morta ; Staras fratoj nun sen vorto,
- '191 Klinis kapojn en angor', ; En sopiro kaj dolor',
- '192 Enterigi tuj intencis, ; Tamen poste alipensis,
- '193 En vizaĝ' serena pac', ; Ŝajne dormas ŝi pro lac',
- '194 Freŝa ŝi sur tablo kuŝas, ; Mortosignoj ŝin ne tuŝas.

'195 Tri tagnoktoj trenis ŝin – ; Ne vekigis la princin'.

'196 Fratoj post funebra rito ; La kadavron senspirititan,

'197 Envolvitan per vual', ; En la ĉerkon el kristal'

'198 Metis por ripoz' eterna; Ĉerkon portis en kavernon

'199 Noktomeze en solen', ; Per fortika gisa ĉen'

'200 Ĝin pendigis al kolonoj, ; Balustradis ĝin per ŝtonoj.

'201 Antaŭ tombo de l' fratin' ; Fratoj preĝe klinis sin:

'202 "Dormu vi en ĉerko via, ; Estingiĝis pro envio

'203 Sur la tero via bel', ; Vin akceptu la ĉiel';

'204 Ni vin amis kore, frate, ; Gardis vin por la amato,

'205 Sed vi restis la fraŭlin', ; Nur la ĉerko brakas vin".

, & Deko parto:

'206 La carin' en sama tago, ; Certa pri malica ago,

' 207 (Ree diras en frivol': ;)×

'208 "Ĉu mi estas la plej bela, ; La plej blanka sub ĉielo?"

'209 "Vi – responde sonas voĉ' – ; Estas ĉarma sen riproĉ',

'210 La plej blanka, la plej bela, ; Pleje rava sub ĉielo".

, & Deko parto:

'211 Sed Eliz' tra tuta land' ; Rajdas jam de rand' al rand',

'212 Fianĉinon li senĉese ; Serĉas, tamen sensukcese,

'213 Kaj malĝojas pli kaj pli, ; Pridemandas homojn li,

'214 Por la helpo ilin vokas, ; Ili lin nur sole mokas;

'215 Kaj Eliz' sin turnas nun ; Kun demando al la sun';

'216 "Vi rondiras, suno hela, ; Tutan jaron en ĉielo,

'217 Frostan vintron al la ter' ; Vi venigas post somer',

'218 Vidas ĉion rand-al-rando, ; Do respondu al demando,

'219 Fianĉinon serĉas mi, ; Eble ŝin renkontis vi?"

'220 "Ne, mi vidis ŝin nenie, ; Eble ŝi jam mortis ie, –

'221 Lin respondis hela sun', – ; Eble mia frato, lun',

'222 Fianĉinon vidis vian, ; Do demandu fraton mian".

'223 Ĵus alvenis la vesper', ; Kaj eklumis lun' al ter',

'224 Turnas sin Elizo juna ; Kun alvoko al la luno:

'225 "Luno, luno, mia frat', ; Orumita kurba spad',

'226 Helokula, vangeronda, ; Vi leviĝas super mondo

'227 Kaj admiras ĉiu stel' ; Vian marŝon en ĉiel'.

'228 Ne rifuzu je respondo: ; Eble ie en la mondo

'229 La princinon vidis vi, – ; Gefianĉoj estas ni".

'230 "Ne, – respondis luno hela, – ; Mi ne vidis vian belan,

'231 Mi ja staras hje deĵor' ; Nur en mia vica hor'.

'232 Eble dum deĵor' alia ; Fianĉino pasis via".

'233 Princo ĝemas: "Kien nun?" ; Sed daŭrigas klara lun':

'234 "Ĉesu ĝemi en turmento, – ; Eble ion scias vento,

'235 Ĝi vin helpas ĉe malĝoj', ; Nun adiaŭ. Do al voj'!"

'236 Jen Elizo kun impeto ; Turnas sin al vent' kun peto:

'237 "Vento, vent', potenca vent', ; Vi en blua firmament'

'238 Nubamasojn lude pelas, ; Marajn ondojn vi ŝancelas,

'239 Vi obeas nur al di', ; Kaj neniun timas vi.

'240 Ĉu rifuzos vi respondon? ; Eble ie en la mondo

'241 La principinon vidis vi – ; Gefianĉoj estas ni".

'242 Kaj respondas vent' impeta: ; "Tie, trans river' kvieta,

'243 Altas mont' ĉe horizont', ; Grot' profunda en la mont',

'244 Tie en la grota halo ; Pendas ĉerko el kristalo,

'245 Ĝin subtenas gisa ĉen', ; Ĉirkaŭ tiu ĉi teren'

'246 Videblas spur' nenia, ; En la ĉerk' – princino via".

, & Dekunua parto:

'247 Flugis, blovis pluen vent'. ; Jen Elizo kun lament'

'248 Al dezerta monto iras, ; Fianĉinon li deziras

'249 Adiaŭi per la kis'. ; Jen sur vojo de Eliz'

'250 Altas mont' kun nuda verto, ; Ĉirkaŭ monto – spac' dezerta,

'251 Faŭkas groto. En sopir' ; Li rapidas al enir'.

'252 Antaŭ li en grota halo ; Pendas ĉerko el kristalo,

'253 En la ĉerko – ho destin' – ; Morte kuŝas la principin'.

'254 Frapis li per mano forta ; Ĉerkon kun princino porta,

'255 Ĉerko krevis, kaj principin' ; reviviĝis, levis sin,

'256 Balancante sin je ĉenoj, ; Per okuloj miroplenaj

'257 Ekrigardis ĉirkaŭ si: ; "Kiel longe dormis mi!..."

'258 Kaj subite lin ekvidas... ; "Ah!..." Kaj ambaŭ plore ridas.

'259 Li alpremas ŝin al kor' ; Kaj el groto portas for.

'260 Parolante dum la vojo, ; Ili iras hejmen ĝojaj.

'261 "Princ' Eliz', – trumpetas fam', – ; La principinon trovis jam".

, & Dekdua parto:

'262 Bopatrin' en ĉi momento ; En spegul' kun memkontento

'263 Sin admiris en frivol' ; Kaj demandas kun scivol':

'264 "Ĉu mi estas la plej bela, ; La plej blanka sub ĉielo?"

'265 "Vi, – responde sonas voĉ', – ; Estas bela sen riproĉ',

'266 Sed plej bela sub la suno ; Estas la princino juna!"

'267 La spegulon en koler' ; Ŝi frakasas je la ter',

'268 Al la pordo ŝi rapidas, ; Bofilinon mire vidas,

'269 Falas sojlen ŝi sen vort' – ; Ŝin subite trafis mort'.

'270 Post la enterig' solena, ; Post funebra rit' konvena

'271 Kun permeso de la car' ; Geedziĝis juna par'.

'272 Estis pompa la festeno, ; Multegasta la kunveno.

'273 Mi lipharojn en pokal' ; Ankaŭ trempis ĉe la bal'.